

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ
ΤΩΝ ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΦΕΤΖΗ ΚΑΙ ΒΑΣΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 17.8.2014**

Χρέος ιερό μας έφερε και φέτος στο σεπτό αυτό ναό για να τιμήσουμε τους ήρωες της κοινότητας Παραλιμνίου Βάσο Αγαθαγγέλου και Αντώνη Καφέτζη.

Το μνημόσυνο τους, όπως και όλων των άλλων που πρόσφεραν τον εαυτό τους θυσία για την προάσπιση της ελευθερίας και της εδαφικής ακεραιότητας της πατρίδας μας κατά την τουρκική εισβολή, δεν είναι μόνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών τους.

Είναι και υπέρ ανατάσεως των ψυχών των ζώντων. Εμάς όλων που έχουμε την ευθύνη για την δικαίωση της θυσίας τους και που δεν πρέπει να επιτρέψουμε στη λήθη να συνθλίψει τις μνήμες μας και να επιφέρει τη συμφιλίωση μας με την κατοχή της πατρίδας μας, τον σφετερισμό των πατρογονικών μας εστιών και την καταπάτηση των δικαιωμάτων μας. Η σκέψη μας είναι στα χωριά και τις πόλεις μας που σκλαβώθηκαν, στους βωμούς των πατέρων μας που συλήθηκαν και στα όσια και τα ιερά μας που βεβηλώθηκαν.

Ούτε μπορούμε και ούτε μας επιτρέπεται να αφήσουμε να μετριαστεί η πίστη μας για το δίκαιο των θέσεων μας, ή να αφήσουμε να αποδεχθούμε μοιρολατρικά όσα δια της βίας επέβαλε ο εισβολέας και κατακτητής. Το βάρος της ευθύνης μας απέναντι στη ιστορία και τη δικαίωση των ηρώων μας, δεν αποτελεί μέγεθος που μπορεί εκάστοτε να ελαττώνεται ή να μετριάζεται, και αυτό γιατί συναρτάται και ταυτίζεται με την φυσική και εθνική μας επιβίωση.

Βρισκόμενοι ενώπιον της ευθύνης μας αυτής, σαράντα χρόνια μετά την προδοσία και τη σταύρωση της Κύπρου, οφείλουμε να υπερβούμε το πικρό συναίσθημα και ενωμένοι και ομόθυμοι να αναζητήσουμε την μια και μόνη οδό της εξεύρεσης μιας συμβιβαστικής, αλλά οπωσδήποτε δίκαιης, λειτουργικής και βιώσιμης λύσης του εθνικού μας θέματος. Γι' αυτό και θα πρέπει να υπερβούμε τα διχαστικά σύνδρομα και τις τραυματικές εμπειρίες, να εγκαταλείψουμε τα ηχηρά και κενά συνθήματα και με περίσσειμα σοβαρότητας και υπευθυνότητας να προσπαθήσουμε με τις αποφάσεις και τις ενέργειες μας να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις που έχουμε μπροστά μας. Και ναι, βαθαίνοντας την αυτογνωσία μας, να διορθώσουμε και λάθη ή παραλείψεις στα οποία μας έσπρωξαν ο φανατισμός, ο διχασμός, το μίσος και οι ακρότητες του παρελθόντος.

Οφείλουμε να διαψεύσουμε το Θουκυδίδη που .... *«περισσότερο φοβόταν τα δικά μας λάθη, παρά τις προθέσεις των εχθρών μας»* και να συμπεριφερθούμε όπως ο Ελευθέριος Βενιζέλος υπογράμμισε σε μια άλλη κρίσιμη καμπή για το έθνος ότι ... *«η φρόνησις, η διορακότης, η προορακότης, η επαφή με την πραγματικότητα, ιδού τι θα μας βοηθήσει να επανορθώσουμε ό,τι είναι επανορθώσιμον»*. Διαφορετικά, η άκαρπη πάροδος του χρόνου σε συνδυασμό με την έλλειψη πραγματικής βούλησης και θέλησης για επίτευξη της επιθυμητής λύσης, μπορεί να μας οδηγήσει σε μια χειρίστη λύση ή σε μια ακόμη χαμένη πατρίδα. Ο κίνδυνος ελλοχεύει, και αυτό θα πρέπει να μας αφυπνίσει και να μας θέσει σε εγρήγορση με στόχο να μας οδηγήσει σε μια λύση που θα επανενώσει τη χώρα μας και θα την μετατρέψει σε τόπο ειρήνης, ασφάλειας, δημοκρατίας, δικαιοσύνης και ευημερίας για όλους τους νόμιμους κατοίκους της.

Είναι με αυτό το στόχο και αυτό το όραμα που προσήλθε η ελληνοκυπριακή πλευρά στις νέες διαπραγματεύσεις, η εξέλιξη των οποίων δυστυχώς δεν ανταποκρίνεται μέχρι στιγμής στις όποιες προσδοκίες και ελπίδες υπήρχαν κατά την έναρξη τους. Η Τουρκική πλευρά, σε επανάληψη των προηγούμενων γνωστών τακτικών της, καταθέτει ακραίες απαιτήσεις και καθιστά ανέφικτη την επίτευξη συμφωνίας. Και τούτο, σε αντιδιαστολή προς την ειλικρινή προσπάθεια της δικής μας πλευράς να εξευρεθεί λύση η οποία θα σέβεται τα δικαιώματα και θα εξυπηρετεί όλους τους πολίτες και τις κοινότητες που συνθέτουν το λαό της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Θα πρέπει να καταστεί προς κάθε κατεύθυνση σαφές, όπως διακήρυξε ο Πρόεδρος Αναστασιάδης, πως επιζητούμε μια έντιμη λύση με μια πατρίδα που δεν θα υστερεί από όλα τα υπόλοιπα κράτη της Ευρώπης σε πολιτικά και ανθρώπινα δικαιώματα.

Το μέλλον της χώρας και των παιδιών μας, τόνισε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, θα είναι πιο λαμπρό και πιο ελπιδοφόρο αν καταφέρουμε να υπερβούμε τα εμπόδια και καταστήσουμε εφικτή την κατάργηση των διαχωριστικών γραμμών, μέσω μιας ομόσπονδης Κυπριακής Δημοκρατίας, όπου το ευρωπαϊκό κεκτημένο να ισχύει από την Πάφο μέχρι την Καρπασία και από τη Λεμεσό μέχρι την Κερύνεια. Και η όποια λύση θα πρέπει να διασφαλίζει ένα κράτος με μια και μόνη κυριαρχία, μια και μόνη διεθνή προσωπικότητα, μια και μόνη ιθαγένεια.

Δεδομένη η βούληση της δικής μας πλευράς για επίτευξη της επιθυμητής προόδου στις διαπραγματεύσεις. Όπως και οι θέσεις αρχών μας, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, τις αποφάσεις και τα ψηφίσματα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και τις αρχές και αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η τουρκική πλευρά, ωστόσο, αρνείται να συνεργαστεί με την ίδια βούληση και καλή θέληση και απορρίπτει κάθε πρόταση μας ακόμα για τη βελτίωση του κλίματος και τη δημιουργία προοπτικής για την επανένωση της χώρας μας, όπως με καθοριστικό τρόπο θα συμβάλει η παράδοση της Αμμοχώστου στους νόμιμους κατοίκους της. Σε όποια περίπτωση, θα διεκδικήσουμε στο ακέραιο τα δίκαια μας, ενθαρρυμένοι προς τούτο και από την ανακάλυψη των υδρογονανθράκων στην Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη της Κυπριακής Δημοκρατίας. Η ανακάλυψη αυτή, μαζί με τις ανακατατάξεις στον χάρτη της περιοχής και την αναδιαμόρφωση των συμφερόντων, δημιουργεί νέα γεωπολιτικά και στρατηγικά δεδομένα που δεν θα αφήσουμε αναξιοποίητα. Η προοπτική που διανοίγεται για την επιδίωξη των δικών μας ευρύτερων εθνικών συμφερόντων είναι τόσο ισχυρή που θα μπορούσε να αξιοποιηθεί σίγουρα ως ευκαιρία για ειρήνη και ευημερία όλων των νόμιμων κατοίκων της Κύπρου και όχι μόνον.

Είμαστε αποφασισμένοι να επιτελέσουμε το χρέος μας προς την πατρίδα, όπως αποφασισμένοι και με παρρησία θάρρους και αυταπάρνησης ήταν οι ήρωες που μνημονεύουμε σήμερα.

Και οι δύο ανταποκρίθηκαν άμεσα στο κάλεσμα της πατρίδας, ενταχθέντες στο 336 Τάγμα Επιστράτευσης που από το Πραστειό της Αμμοχώστου μεταφέρθηκε στη Λευκωσία για να αναλάβει την υπεράσπιση της γραμμής βόρεια του Αγίου Παύλου μέχρι το στρατόπεδο της ΕΛΔΥΚ. Μαζί με τους συμπολεμιστές τους έδωσαν σκληρές μάχες για απόκρουση των επιθέσεων των Τούρκων εισβολέων, τους οποίους και κατάφεραν να κρατήσουν μακριά κατά το τριήμερο της δεύτερης φάσης της τουρκικής εισβολής, στις 14, 15 και 16 Αυγούστου. Την τελευταία αυτή ημέρα έπεσε νεκρός ο Βάσος Αγαθαγγέλου. Παρά την εκχειρία που συμφωνήθηκε κατά το απόγευμα της 16 Αυγούστου, οι Τούρκοι συνέχισαν με όλο το βαρύ οπλισμό τους τις επιθέσεις τους επιζητώντας να καταλάβουν ολόκληρη την περιοχή του Αγίου

Παύλου και να προωθηθούν προς το κέντρο της Λευκωσίας. Στις 17 Αυγούστου έπεσε νεκρός και ο Αντωνάκης Καφέτζιης. Οι Τούρκοι κατάφεραν να προωθηθούν και να βελτιώσουν τις θέσεις τους σε ορισμένες περιπτώσεις, αλλά απέτυχαν να εκπληρώσουν τον αντικειμενικό τους στόχο που ήταν η κατάληψη ολόκληρης της περιοχής και η αποκοπή της Λευκωσίας. Ο ηρωϊσμός, η αυτοθυσία και η αυταπάρνηση των μαχητών του 336 Τάγματος Επιστράτευσης, όπως και των άλλων μονάδων που υπεράσπισαν τη Λευκωσία, ήταν η απάντηση στην υπεροπλία των Τούρκων εισβολέων. «Ελληνολεβέντες αθάνατους νεκρούς» χαρακτήρισε ο τότε Διοικητής του τάγματος τους νεκρούς της μονάδας που πρόσφεραν ό,τι πολυτιμότερο είχαν, πιστοί στον όρκο τους, για να διατηρηθούν ουσιαστικά ανέπαφες οι θέσεις της Εθνικής Φρουράς στην περιοχή.

Τραγική ειρωνεία, τόσο ο Αντωνάκης Καφέτζιης όσο και ο Βάσος Αγαθαγγέλου, τάφησαν ως άγνωστοι νεκροί στο στρατιωτικό κοιμητήριο Λακατάμειας, με τις πρέπουσες τιμές να τους αποδίδονται πολύ αργότερα, με την ταυτοποίηση και ταφή των λειψάνων τους. Στις 23 Ιουνίου του 2001 ο Βάσος Αγαθαγγέλου και στις 22 Μαΐου του 2005 ο Αντωνάκης Καφέτζιης. Οι ψυχές και των δυο κατατάγησαν δίκαια εν σκηναίς ηρώων, συναντώντας εκεί τις ψυχές των άλλων ηρώων και μαρτύρων της Κυπριακής ελευθερίας.

Αιωνία η μνήμη τους. Τιμή και ευγνωμοσύνη τους οφείλουμε όλοι. Η θυσία τους δεν θα πάει χαμένη.